

вземаше? Забравиъл съмъ Моля напишете ми
вземането

Шайновъ. Добре. Драгане, моля те
натракай на машината едно опжтане.

Мелезовъ. По-добре вие съ ржката си,
че ржката ви е кадемлия.

Шайновъ. (Хитро) А, много искате, гос-
подинъ Мелезовъ. Лесица на пазаръ не ходи.

Мелезовъ. Ама какво, азъ най-искрен-
но го казвамъ.

Шайновъ. (Сочи му устата си) Тукъ
жълто има ли? Позволете да ги разбираме
тия работи. (Гнѣвно) Толкова господинъ Меле-
зовъ. Такъвъ е нашиятъ лѣкаръ Който е не-
доволенъ да не идва.

Мелезовъ. Но като не успѣхте — по-
върнете ми поне половината.

Шайновъ. Какъ! Че ние дадохме на
лѣкаря половината. На тая която ви гада да-
дохме четвъртъ. Какво остана та да ви връщаме!

Мелезовъ. Но азъ платихъ на гада-
телката. Защо и вие?

Шайновъ. Какво сте ѝ платили! Това
което сте ѝ дали се дава на всѣка жена въ
кафенето, когато ни поднася кафе.

Мелезовъ. (Несдѣржано) Попадналь
съмъ въ разбойническо гнѣздо.

Шайновъ. Моля внимавайте, че имамъ
свидетель и ще ви дамъ подъ сѫдъ.

Мелезовъ. Но той нищо не чува, нищо
не вижда.

Камбуровъ. Напредъ бѣхъ глухъ, но
сега прочухъ и прогледахъ.

Мелезовъ. (Сърдито) Ще видимъ. Азъ
ще подиря правда. (Иэлиза)